

Către

Curtea de Apel Bucuresti
- Secția de contencios administrativ și fiscal

Subscrisul PARTIDUL PUTERII UMANISTE (social liberal), cu sediul în Bucuresti, Piața Presei Libere nr. 1, Corp D1, et.8, sector 1, cod de inregistrare fiscală 35146514, cont bancar IBAN RO26BRDE4455V32581934450, deschis la B.R.D. – Groupe Societe Generale, Agenția Beller, legal reprezentat, conform art.82 din Statut, de Mihai Alfred-Laurențiu-Antonio, în calitate de lider al organului colectiv de conducere Forumul Umanist, reprezentat de Danile Ionascu – Cabinet de avocat, formulam prezenta

CERERE DE CHEMARE ÎN JUDECATA

prin care în contradictoriu cu

- **Guvernul României – Comitetul Național pentru Situații de Urgență cu sediul în București, Palatul Victoria, Piața Victoria, nr. 1, București, cod postal 011791**
- **Instituția Prefectului Județului Iași – Comitetul pentru Situații de Urgență Iași – cu sediul în Iași str. Anastasie Panu, nr. 60,**

SOLICITAM:

1. Să se dispună anularea parțială a **Hotărârii nr. 47/05.10.2020** privind lista țărilor/ zonelor de risc epidemiologic pentru care se instituie măsura carantinei asupra persoanelor care sosesc în România din acestea și stabilirea unor măsuri în domeniul sănătății publice, adoptată de Comitetul Național pentru Situații de Urgență din cadrul Guvernului României, respectiv **anularea art. 2** din aceasta hotărâre;
2. Să se dispună anularea **Hotărârii nr. 35/06.10.2020** privind măsurile adoptate în cadru ședinței extraordinare a Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Iași;
3. Să se dispună suspendarea provizorie a executării actelor mai sus arătate, până la soluționarea definitivă a cauzei.

În motivarea acestei acțiuni aratăm faptul că **articolul 2 din Hotărârea nr. 47/05.10.2020** privind lista țărilor/ zonelor de risc epidemiologic pentru care se instituie măsura carantinei asupra persoanelor care sosesc în România din acestea și stabilirea unor măsuri în domeniul sănătății publice **este nelegală, fiind emisă cu încălcarea dispozițiilor legale imperative, a drepturilor și libertăților**

fundamentale garantate atât constituțional cât și prin Tratatul la care România este parte.

În baza acestei hotărâri nelegale, luate de Comitetul Național pentru Situații de Urgență, a fost adoptată la nivel local de către Consiliul Județean pentru Situații de Urgență Iași Hotărârea nr. 35/06.10.2020, vizând organizarea sărbătorii religioase ocazionate de Hramul Sfintei Cuvioase Paraschiva.

Apreciem că cele două hotărâri atacate încalcă grav dispozițiile legale privind organizarea Bisericii Ortodoxe și nu numai, dar și drepturile fundamentale garantate de Constituție și tratatele internaționale **privind egalitatea în drepturi, dreptul la libertate individuală și dreptul la libertatea conștiinței.**

Măsurile adoptate prin aceste hotărâri sunt nelegale, nu sunt necesare și nici nu au fost justificate în mod transparent, argumentat și nediscriminatoriu, simpla referință la necesitatea limitării transmiterii virusului SARS COV 2 neputând constitui o motivare pertinentă pentru restrângerea semnificativă a drepturilor și libertăților cetățenilor.

În ceea ce privește prin **Hotărârea CNSU nr 47/2020 - se reține generic ca motivare "creșterea progresivă a numărului de persoane infectate"** sens în care se adoptă o serie de recomandări cu privire la persoanele alese la scrutinul electoral, la modalitatea de desfășurare a activității în instituțiile publice și private.

În mod cu totul diferit, discriminatoriu și nelegal, prin aceeași hotărâre se dispune **interzicerea participării la evenimentele religioase** a persoanelor care își au domiciliul sau reședința în alte localități.

Interdicția impusă este nelegală, nu are nicio justificare sau echitate, fiind vădit discriminatorie, în condițiile în care nu este interzisă decât participarea la evenimente religioase, orice alt eveniment organizat, fie public sau privat, neavând aceste interdicții.

De altfel nu se face referire la niciun criteriu epidemiologic, la indicele de infectare sau al încadrării zonei în contextul epidemiologic, care să poată să justifice o astfel de măsură, din prisma măsurilor de combatere a răspândirii virusului, ci doar prevede o interdicție, o limitare a libertății de conștiință și religie.

Este evident că **prin hotărârea emisă, se aduce o gravă atingere libertății de conștiință, a libertății religioase.**

Articolul 29 din Constituția României prevede că "*Libertatea credințelor religioase nu poate fi îngădită sub nici o formă*". Credințele religioase sunt acele sentimente și acte pe care o persoană le raportează la lumea înconjurătoare și la existență. Libertatea religioasă implică atât o latură interioară cât și una exterioară de manifestare. Din perspectiva laturii interioare, ce presupune dreptul persoanei de a avea sau adopa, în forul interior, o credință, libertatea religioasă are un caracter absolut, în sensul că statul nu poate să o restrângă. Din perspectiva laturii exterioare,

presupunând dreptul persoanei în a-și exterioriza respectiva credință, prin participare la slujbe, procesiuni etc., libertatea are un caracter relativ, statul putând să o restrângă, însă doar pe cale de excepție, deoarece regula o constituie imposibilitatea îngrădirii credințelor religioase.

O astfel de restrângere se poate opera strict în condițiile evocate de art. 53 din Constituție Așadar, Constituția precizează că exercițiul unor drepturi sau libertăți poate fi restrâns «numai prin lege» aceasta fiind prima condiție obiectivă pe care actul juridic de dispunere a măsurii de restrângere va trebui să o îndeplinească, pentru ca el să fie considerat constituțional. Va fi total lipsit de obiect a discuta despre constituționalitatea măsurii restrictive, dacă, ab initio, actul însuși nu îndeplinește exigența cerută. Termenul lege desemnează, în sens material, atât legea organică sau ordinară, adoptată de Parlament [art. 73 alin.(1)] cât și actul juridic cu forță egală cu a legii, prin care se poate opera restrângerea în domeniul unui drept sau al unei libertăți prevăzute de Constituție. Acest aspect presupune că, în anumite situații, restrângerea «se poate face și prin ordonanță de Guvern». Totuși, având în vedere că, de regulă: «Prin lege organică se reglementează [...] regimul general al cultelor» [art. 73 alin. (3) lit. s)], precum și că «Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice» [art. 115 alin. (1)] rezultă că printr-o ordonanță dată în baza unei legi de abilitare [ordonanță simplă], Guvernul nu poate să restrângă exercițiul libertății religioase, un astfel de act putând fi declarat neconstituțional, fiindcă nu îndeplinește, condiția stipulată de art. 53 alin. (1) din Constituție. Cu atât mai mult aceasta restrângere nu este aplicabilă prin intermediul unei hotărâri a CNSU.

În jurisprudența sa Curtea a subliniat interdicția pentru Parlament de a abilita Guvernul pentru a emite ordonanțe în domeniul legilor organice, precum și interdicția reglementării în domeniul legilor organice prin intermediul ordonanțelor emise în baza unei legi de abilitare. Mai mult, dacă interdicția exclude ordonanța simplă, care totuși are o anumită forță juridică, cu atât mai mult nu se poate restrânge exercițiului libertății religioase printr-un decret președential sau ordonanță militară, acestea fiind acte juridice cu forță inferioară legii. Dacă restrângerea libertății religioase s-ar face printr-o ordonanță simplă, atunci actul juridic normativ poate face obiectul unui control de neconstituționalitate, sub aspectul neîndeplinirii de către acesta a condiției obiective stipulate de art. 53 alin. (1). Deci, nu se va mai verifica de către Curte dacă și măsura respectă condițiile obiective evocate de art. 53 alin. (1) și (2). Dacă restrângerea libertății religioase s-ar face printr-o ordonanță de urgență, atunci măsura poate face obiectul unui control de neconstituționalitate, raportat la neîndeplinirea uneia din condițiile stipulate de art. 53 alin. (1) și (2), nemai venicându-se condiția ce vizează actul juridic normativ.

Legea 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor prevede expres că libertatea este recunoscută persoanei fizice [creștinului], care și-o manifestă, în forul interior, prin simțământul religios pe care îl experiază și în exterior prin acte vizibile, ca participarea la sfintele

slujbe, împărtășire, închinarea și sărutarea sfințelor icoane și moaște etc. De asemenea, libertatea religioasă este recunoscută și persoanei juridice [art. 8 alin. (1)], adică cultului religios recunoscut [e.g. bisericii], care și-o manifestă în exterior prin organizarea de sfinte slujbe, procesiuni, acțiuni filantropice, culturale etc

Textul legal stipulează că manifestarea libertății religioase poate avea loc în mod individual sau colectiv, ambele variante de exercitare putând fi efectuate în public sau privat.

Forma de concretizare exterioară a libertății religioase o reprezintă: practicile și ritualurile săvârșite.

Legea cultelor prevede restrângerea dreptului la libertate religioasă **cu titlu de excepție**, exclusiv prin norme legale. Astfel «*Libertatea [persoanei-s.n.] de a-și manifesta credința religioasă nu poate face obiectul altor restrângeri decât al celor care sunt prevăzute de lege și constituie măsuri necesare într-o societate democratică pentru securitatea publică, protecția ordinii, a sănătății sau a moralei publice ori pentru protejarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului*» [art. 2 alin. (2)]. Practic, textul legii preia prevederile constituționale incidente în materie [art. 53 alin. (1)-(3)] și le transpune la nivel legal, astfel că, din această perspectivă trebuie avută în vedere, atât *obligativitatea legalității actului* de dispunere a măsurii de restrângere, cât și *obligativitatea legalității măsurii* însăși.

Prin **Statutul pentru organizarea și functionarea Bisericii Ortodoxe Române**, publicat în Monitorul Oficial al României Partea I nr. 97/10.11.2020, **act normativ cu putere de lege**, se recunoaște ca **Biserica Ortodoxa Romana este de ORIGINE APOSTOLICA**, este și rămâne în comunune și unitate dogmatică, liturgică și canonică cu Biserica Ortodoxă Universală, **este AUTOCEFALĂ și UNITARĂ** în lucrarea sa pastorală, misionară și administrativă. Mai mult, potrivit art. 4 Biserica Ortodoxa Romana **este AUTONOMĂ FAȚĂ DE STAT ȘI DE ALTE INSTITUȚII, având doar relații de dialog și cooperare cu Statul**.

Potrivit **art 9 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului** este garantată libertatea de gândire, de conștiință și de religie, în sensul că "*orice persoană are dreptul la libertate de gândire, de conștiință și de religie ; acest drept include libertatea de a-și schimba religia sau convingerile, precum și libertatea de a-și manifesta religia sau convingerea în mod individual sau colectiv, în public sau în particular, prin cult, învățământ, practici și îndeplinirea ritualurilor; libertatea de a-și manifesta religia sau convingerile nu poate face obiectul altor restrângeri decât cele prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru siguranța publică, protecția ordinii, a sănătății, a moralei publice, a drepturilor și a libertăților altora*".

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că : "statul nu poate să impună condiții rigide sau prohibitive exercitării anumitor culte nereligioase" (cauza Kokkinakis C. Greciei)

Libertatea religioasă presupune atât dreptul cetățeanului de a-si alege și schimba religia, cât și libertatea acestuia de a-și manifesta religia în mod unitar/colectiv, ori în mod public/privat.

Statul, în calitate de garant al libertății religiei, are următoarele obligatii esentiale:

A) obligația de a nu împiedica funcționarea normală a organizațiilor religioase

În raportul dintre comunitățile religioase și stat, acesta din urmă are o marjă largă de apreciere, dar această apreciere nu este nelimitată. În lumina interpretării art.9, trebuie avut în vedere și art. 11 CEDO (care reglementează libertatea de asociere), astfel încat comunitățile religioase se pot asocia în mod liber, fără intervenția statului.

B) Respectarea autonomiei organizațiilor religioase

Convenția protejează viața asociativa a comunităților religioase împotriva oricărei ingerințe nejustificate a statului. **Statul are obligația de a nu se implica** în conflictele dintre organizațiile religioase și membrii săi, **în organizarea internă a bisericii** decât în masura în care este afectată ordinea publică sau democrația.

C) Protecția împotriva atacurilor fizice, verbale sau simbolice din partea terților

Statul trebuie să protejeze comunitățile religioase împotriva acestor atacuri, dar nu și atunci când este vorba despre simple critici care rezultă din faptul că alții nu împaratesc aceste credințe. Statul intervine doar când aceste critici ajung la un asemenea nivel încat descurajează adeptii de a-si exercita libertatea religioasă.

Practica Curtii Europene a Drepturilor Omului este unitara în sensul de a sancționa orice încălcare a dreptului prevazut de art 9. Astfel :

- Cauza Tothpal și Szabo împotriva României "statul nu trebuie să ia măsuri pentru a se asigura că grupurile religioase rămân sau sunt sub o formă unitară. **Intervenția statului pentru a tine comunitatea unita reprezinta un atentat la libertatea religioasă**". Rolul autoritatilor în cazul unui conflict intra-religios "nu este să îndeparteze cauza tensiunii eliminând pluralismul, ci să se asigure că grupurile se tolereaza reciproc (la fel si in cauza Hasan si Chaus împotriva Bulgariei)
- Cauza Sindicatul Pastorul cel Bun contra României statuează obligația de neutralitate a statului raportat la libertatea religioasa.

- Cauza Hassan și Tchaouch contra Bulgariei - Curtea apreciază ca dreptul credincioșilor la libertatea religioasă presupune funcționarea comunității fără ingerințe arbitrare din partea statului. Curtea a considerat că autonomia unei comunități religioase este indispensabilă pluralismului și se află în însăși centrul sistemului de protecție oferit de art. 9 CEDO. Exceptând situațiile extraordinare, dreptul la libertate religioasă exclude orice apreciere din partea statului cu privire la legitimarea credințelor religioase sau asupra modalităților de exprimare a acestora.
- Cauza Mitropolia Basarabiei și Exarhatul Plaiurilor contra Moldovei - Curtea statuează clar faptul că obligația statului de neutralitate și imparțialitate este incompatibilă cu orice formă de putere de apreciere asupra legitimității credințelor religioase. Statul poate interveni doar dacă măsura e proporțională cu scopul vizat sau dacă măsura e necesară într-o societate democratică.

Prin urmare orice ingerință a Statului în organizarea bisericească, inclusiv în organizarea sărbătorilor religioase este nelegală.

Evident Statul român, prin organele desemnate, inclusiv CNSU poate să stabilească măsuri de protecție igienico-sanitare pentru desfășurarea evenimentelor, însă nu poate interzice organizarea acestora și nu poate lua măsuri evident disproporționale și nejustificate în raport cu situația concretă și scopul urmărit.

În ceea ce privește **Hotărârea 35/06.10.2020** apreciem că este nelegală, neintemeiată, discriminatorie și abuzivă. Această hotărâre încalcă drepturile fundamentale ale cetățenilor, ale credincioșilor ortodocși impunând un criteriu discriminatoriu pentru a putea participa la una dintre cele mai importante sărbători religioase - pelerinajul ocazionat de sărbătorirea Hramului Sfintei Cuvioase Parascheva, în municipiul Iași.

Apreciam că suntem în prezența unei grave discriminări ce are ca efect restrângerea și înlăturarea exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor garantate de Constituție și Tratatul Internațional.

Sărbătoarea religioasă a Hramului Sfintei Cuvioase Parascheva este unul dintre cele mai importante momente din viața creștin-ortodoxă, marcat prin pelerinajul la locul în care se află moaștele sfinte.

Pelerinajul religios este o constantă a umanității. El are motivații multiple și semnificații spirituale profunde, când este trait intens și înțeles corect. Pelerinii sunt oameni care doresc să viziteze și să venereze locurile sfinte biblice, mormintele martirilor, moaștele sfinților, icoane făcătoare de minuni sau locuri unde traiesc mari duhovnici.

Pelerinajul este un memorial-vizual al locurilor unde s-a aratat în lume iubirea și lucrarea minunată a lui Dumnezeu pentru oameni și prin oameni. Pelerinul vrea să atingă locul sfânt sau moaștele sfântului în

care și prin care s-a arătat prezenta sfințitoare a lui Dumnezeu, într-un mod deosebit de intens, pentru ca, el, pelerinul să-și intensifice credința și iubirea sa pentru Dumnezeu. De aceea, pelerinajul se face pentru a intensifica rugăciunea și viața spirituală în general.

Pelerinajul este adesea un act spiritual de mulțumire adusa lui Dumnezeu pentru binefacerile primite de la El; astfel pelerinajul este în sine un act de asceză și o ofrandă de grațitudine.

Pelerinajul cuprinde și un act de pocăință pentru păcate, fiind completat cu marturisirea pacatelor și rugăcini de vertare, pentru mântuirea sufletului.

Pelerinajul poate fi motivat și de o dorință puternică de a primi ajutorul lui Dumnezeu spre a realiza o lucrare importantă sau a primi vindecarea de o boala fizică sau psihică.

Pelerinajele au avut de-a lungul veacurilor o influență benefică asupra vieții persoanelor și popoarelor: au contribuit la întărirea și înnoirea vieții religioase, au consolidat identitatea și unitatea spirituala a comunităților umane dintr-o regiune, au contribuit la apropierea între Biserici naționale diferite și între grupuri etnice diferite, au contribuit la îmbogățirea culturii popoarelor și au imprimat civilizației umane universale dinamica progresului spiritual, cautarea sacrului și a vieții veșnice.

Prin urmare, a restricționa accesul credincioșilor la această sărbătoare, în condițiile în care organizatorul acestei sărbători – Arhiepiscopia Iașilor, cu sprijinul autorităților locale competente, a luat toate măsurile ce se impun pentru respectarea de către pelerini a tuturor normelor sanitare și de distanțare, în vederea prevenirii și combaterii răspândirii pandemiei COVID 19, este o masura nejustificată, abuzivă.

Suntem în prezența unei acțiuni discriminatorii evidente a CNSU și a Comitetelor Județene, în condițiile în care încă de la începutul pandemiei au fost luate măsuri de restricționare nelegală a libertății religioase a cetățenilor români.

Și aceasta în condițiile în care orice altă activitate nu a fost interzisă, amintim în acest sens alegerile locale desfășurate în același context pandemic, apreciate ca nefiind mai periculoase ca și mersul la supermarket pentru aprovizionarea zilnică, evenimentele publice și private atât de mediatizate (concerte, petreceri, efectuarea concediilor de odihnă în perioada estivală etc).

Măsurile prin care se limitează drepturile și libertățile fundamentale trebuie să aibă o temeinică fundamentare, să aibă ca scop protejerea cetățenilor, în ansamblu și individual, și nu să ducă la excluderea din viața și cultul religios. Ori limitarea accesului la o sărbătoare atât de importantă pentru orice creștin ortodox, fără un temei legal sau o argumentație pertinentă, nu este altceva decât un abuz de putere, o încălcare flagrantă a drepturilor și libertăților fundamentale.

În concluzie, dispozițiile cuprinse în cele două hotărâri atacate, respectiv art 2 din **Hotărârea nr. 47/05.10.2020** privind lista țărilor/zonelor de risc epidemiologic pentru care se instituie măsura carantinei asupra persoanelor care sosesc în România din acestea și stabilirea unor măsuri în domeniul sănătății publice, adoptată de Comitetul Național pentru Situații de Urgență din cadrul Guvernului României și **Hotărârea nr. 35/06.10.2020** privind măsurile adoptate în cadrul **sedinței extraordinare a Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Iași sunt nelegale, motiv pentru care solicităm anularea acestora.**

În ceea ce privește CEREREA DE SUSPENDARE PROVIZORIE a actelor administrative unilaterale atacate – respectiv dispozițiilor art 2 din Hotărârea nr. 47/05.10.2020 privind lista țărilor/zonelor de risc epidemiologic pentru care se instituie măsura carantinei asupra persoanelor care sosesc în România din acestea și stabilirea unor măsuri în domeniul sănătății publice, adoptată de Comitetul Național pentru Situații de Urgență din cadrul Guvernului României și **Hotărârea nr. 35/06.10.2020** privind măsurile adoptate în cadrul **sedinței extraordinare a Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Iași, apreciem că în cauză sunt întrunite condițiile prevăzute de art 14 din Legea 554/2004.**

Apreciem că în speta sunt întrunite verințele legale, respectiv suntem în prezența unui **caz bine justificat**, argumentat pe nelegalitatea vădită a actelor unilaterale ale autorităților publice CNSU și CJSU Iași. Totodată, **efectele** pe care aceste hotărâri le vor produce până la pronunțarea unei soluții definitive în cauză **sunt iminente și nu se vor putea remedia.**

Actul administrativ se bucură de prezumția de legalitate însă, acesta fiind contestat, legalitatea este în curs de verificare și este echitabil ca acesta să nu-și producă efectele.

Dispoz. art. 14 din Legea nr.554/2004 reprezintă transpunerea în dreptul național a prevederilor, cu valoare de principiu, cuprinse în Recomandarea R(89) 8 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind protecția judiciară provizorie în materie administrativă, potrivit căreia " măsurile de protecție provizorie pot fi îndeosebi acordate, **DACĂ EXECUTAREA ACTULUI ADMINISTRATIV ESTE DE NATURĂ SĂ CAUZEZE PREJUDICIILE GRAVE, reparabile cu dificultate, și sub condiția existenței unui caz prima facie împotriva validității actului respectiv.**"

Pentru înțelegerea sintagmei „caz bine justificat” prevăzut în cadrul dispozițiilor art. 14, alin. (1) din Legea 554/2004 se impune să ne raportăm la **Decizia nr. 442 a Înaltei Curți de Casație și Justiție**, din 30 ianuarie 2013 pronunțată în recurs de Secția de contencios administrativ și fiscal, care a statuat că „pentru constatarea îndeplinirii acestei condiții, instanța nu trebuie să procedeze la analizarea criticilor de nelegalitate pe care se întemeiază însăși cererea de anulare a actului administrativ, ci trebuie să-și limiteze verificarea doar la acele împrejurări vădite de fapt și/sau de drept care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumției de legalitate de care se bucură un act administrativ”. Astfel, prin raportare la situație de facto, hotărârea Consiliului Local reprezintă o ingerință în exercitarea dreptului

constituțional la libertatea conștiinței, prevăzut de art. 29 Constituția României, dar și o atingere adusă autonomiei cultelor recunoscute în România, prevăzută de art. 8 din Legea nr. 489/2006.

Încălcarea dispozițiilor legale, constituționale și ale Statutului B.O.R. crează o indoială puternică asupra prezumției de legalitate de care se bucură actul administrativ. Cazul bine justificat și paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului se referă la sărbătorile creștine de o importanță deosebită, care nu se repetă în an. (Sf. Parascheva, de ex.) În cauză este în interes public major și dacă suspendarea actului nu se va realiza, o soluție favorabilă în cauză ar rămâne parțial fără efecte.

În drept invocăm:

- Fața de cererea de suspendare a executării actelor administrative atacate
 - dispozițiile art. 14 din Legea 554/2004
- Fața de fondul acțiunii
 - dispozițiile art. 7 din Legea 554/2004 coroborate cu dispozițiile art. 42 alin. 3 din OUG 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență adoptată prin Legea 15/2005, astfel cum a fost modificată și completată inclusiv prin OG 63/2020
 - Dispozițiile art. 16 alin. 1 și 2, art. 23 alin. 1 și art. 29 alin. 3-5 din Constituția României
 - Dispozițiile art. 9 (dreptul la libertate de gândire, conștiință și religie) și art. 14 (interzicerea discriminării) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului
 - Dispozițiile art. 1-4 din Statutul Bisericii Ortodoxe Române (Legea 53/2008 cu modificările și actualizările ulterioare)
 - Dispozițiile Legii 489/2006 privind libertatea religioasă și a cultelor

În probațiune solicităm:

- Proba cu înscrisuri
- Obligarea CJSU Iași să depună la dosarul cauzei toate actele care au stat la baza hotărârii nr. 35/2020 și a sesiunii premergătoare luării acestei hotărâri.

Cu deosebită considerație
Partidul Puterii Umaniste – social liberal
reprezentat de Daniel Ionascu – Cabinet de avocat

UNIUNEA NAȚIONALĂ A BAROURILOR DIN ROMÂNIA

IBANROUIT, IBUCGURREȘTI

Forma de exercitare a profesiei ... *Cabinet de avocați*

ÎMPUTERNICIRE AVOCATIALĂ

Seria B 3945158 /20...20

Domnul/doamna avocat *Ionascu David I. Popescu Rucă, Petru Dan* se împuternicește de către clientul *PPD-SZ*

în baza contractului de asistență juridică nr. *2011003* din *12.10.2020*, să exercite următoarele activități: *redactarea și semnarea actelor contencioase civile în materie de divorț și cerere suspendare a procesului de divorț* + cerere suspendare
și să asiste/să reprezinte clientul în fața *Judecătoria Oradea*

Data *12.10.2020*

CLIENT / REPREZENTANT,
(semnătura)

Atest identitatea părților, conținutul și data contractului de asistență juridică în baza căruia s-a eliberat împuternicirea

FORMA DE EXERCITARE A PROFESIEI

prin avocat

DANIEL IONAȘCU
semnătura și stampila

*Semnătura nu este necesară în situația în care forma de exercitare a profesiei de avocat atestă identitatea părților, a conținutului și data contractului de asistență juridică în baza căruia s-a eliberat împuternicirea.